

РАБОТА Е НУЖДНА!

С работа задружна
всичко се успява,

работа е нужна
в нашата държава.

С дружен труд човешки
влакове се движат
и вагони тежки
с въглища се нижат.

Селянинът с плуга
рано заорава,
и работник с чука
сърп му изковава.

Смелите войници
в бой врага разбиват
всички ученици
в клас за труд отиват!

С работа задружна
всичко се успява,
работа е нужна
в нашата държава!

Лъчезар Станчев

ДРУЖКИ

Когато последната ластовичка в селото размаха крила към топлите страни, изпратена от тъжните погледи на босоногите деца, Сашо легна болен. В началото майка му помисли, че той ще боле-дува ден, два... седмица — и ще стане, както и друг път е било.

Но не излезе така!

Мина се ден, мина и втори. Дните се набраха в цяла седмица, после се изнизаха и няколко седмици. Късната есен вече пее из оголялите клони на голямата топола, а Сашо все лежи и лежи.

През дните на боледуването му, лекарят дохождаше по два пъти в седмицата при него. Той го преглеждаше и си отиваше винаги с прорязано от една грижовна бръчка чело. Майката го изпращаше с просълзен поглед и напраздно търсеше да зърне в очите на доктора искрица на надежда.

Днес пак очакваха лекаря.

Той дойде, прегледа болното дете, потупа го гальовно по бледите бузички и се изправи. Този път челото му беше чисто — грижовната бръчка я нямаше. Това забеляза първа майката и сърд-цето ѝ трепна, облъхнато от плаха надежда.

И тя не се излъга...